

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Анатолія Ілліча щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
7 лютого 2024 року
№ 29-2(І)/2024

Справа № 3-4/2024(4/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Анатолія Ілліча щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Новак А.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 9, 19, 22, 24, частинам першій, другій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України

(конституційність) пункт 3 частини шостої статті 12, пункт 2 частини п'ятої статті 328, пункт 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних приписів Кодексу:

– справами незначної складності є справи щодо „оскарження фізичними особами рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень щодо обчислення, призначення, перерахунку, здійснення, надання, одержання пенсійних виплат, соціальних виплат непрацездатним громадянам, виплат за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням, виплат та пільг дітям війни, інших соціальних виплат, доплат, соціальних послуг, допомоги, захисту, пільг“ (пункт 3 частини шостої статті 12);

– не підлягають касаційному оскарженню „судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження (крім справ, які відповідно до цього Кодексу розглядаються за правилами загального позовного провадження), крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково“ (пункт 2 частини п'ятої статті 328);

– суд касаційної інстанції відмовляє у відкритті касаційного провадження у справі, якщо „касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню“ (пункт 1 частини першої статті 333).

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

2.1. Новак А.І. звернувся 25 квітня 2022 року до Головного управління Пенсійного фонду України в Одеській області (далі – Управління) із заявою про призначення пенсії за віком. Управління рішенням від 27 квітня 2022 року № 155750003363 відмовило у призначенні йому пенсії з огляду на недостатній „страховий стаж“ (28 років 1 місяць 7 днів із потрібних 29 років).

Не погоджуючись із цим рішенням, Новак А.І. звернувся до суду з позовом до Управління, і справу було розглянуто за правилами спрощеного позовного провадження.

Одеський окружний адміністративний суд рішенням від 23 листопада 2022 року, залишеним без змін постановою П'ятого апеляційного адміністративного суду від 26 квітня 2023 року, позов задовольнив частково: визнав протиправними дії Управління «щодо не врахування до трудового (страхового) стажу Новака Анатолія Ілліча періоду роботи у колгоспі „ім. Жовтневої революції“ з 28.10.1980 р. по 05.05.1981 р. на посаді механізатора» та зобов'язав Управління „зарахувати до загального трудового (страхового) стажу“ цей період роботи у колгоспі; визнав протиправним та скасував вказане рішення Управління про відмову у призначенні пенсії за віком Новаку А.І. та зобов'язав Управління повторно розглянути його заяву від 25 квітня 2022 року про призначення пенсії за віком з урахуванням висновків суду, у решті позовних вимог Новаку А.І. відмовив.

Новак А.І. не погоджуючись із судовими рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій у частині незадоволених позовних вимог, оскаржив їх у касаційному порядку. Верховний Суд у складі судді Касаційного адміністративного суду ухвалою від 6 липня 2023 року касаційну скаргу повернув Новаку А.І з огляду на те, що у ній не вказано визначених частиною четвертою статті 328 Кодексу підстав для оскарження судових рішень у касаційному порядку.

У серпні 2023 року Новак А.І. удруге звернувся до Верховного Суду з касаційною скаргою. За результатом її розгляду Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 23 серпня 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження на підставі пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу.

Крім того, у лютому 2023 року Новак А.І. звернувся до суду першої інстанції з заявою про ухвалення додаткового судового рішення у справі, в якій просив стягнути з Управління на його користь витрати на правничу допомогу у розмірі 6 500,00 грн та поштові витрати, пов'язані із розглядом справи, – 75,00 грн.

Одеський окружний адміністративний суд додатковим судовим рішенням від 15 травня 2023 року вказану заяву задовольнив частково: стягнув з Управління витрати на правничу допомогу у розмірі 500,00 грн.

П'ятий апеляційний адміністративний суд постановою від 13 вересня 2023 року апеляційну скаргу Новака А.І. задовольнив; змінив додаткове судове рішення Одеського окружного адміністративного суду від 15 травня 2023 року в частині стягнення за рахунок бюджетних асигнувань Управління на користь Новака А.І. понесених ним судових витрат щодо сплати послуг на правничу допомогу у розмірі 4000,00 грн; у решті рішення суду першої інстанції залишив без змін.

Новак А.І., не погодившись із постановою П'ятого апеляційного адміністративного суду від 13 вересня 2023 року щодо розподілу судових витрат, звернувся з касаційною скаргою до Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду, який ухвалою від 28 листопада 2023 року відмовив у відкритті касаційного провадження.

2.2. На думку автора клопотання, оспорювані приписи Кодексу обмежують його конституційне право на судовий захист стосовно гарантій на касаційний перегляд судових рішень, а також є дискримінаційними.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу, Новак А.І. посилається на Конституцію України, Кодекс,

рішення Конституційного Суду України, міжнародні акти, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Новак А.І. реалізував своє конституційне право на судовий захист і фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку касаційного оскарження судових рішень, а також застосуванням Верховним Судом оспорюваних приписів Кодексу у його справі, зокрема відмовою йому у відкритті касаційного провадження. Проте таку незгоду не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Новака Анатолія Ілліча щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини шостої статті 12, пункту 2 частини п'ятої статті 328, пункту 1 частини першої статті 333 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**